

Baluard de Sitges

SETMANARI

MCMI - XXIV (primera època)

Redacció i Administració: Santiago Rossinyol, 6

8 de Novembre 1931 N.º 1221

S'empren uns materials
tan pèssims en fer la Consti-
tució que, un cop enles-
tida, caurà automàtica-
ment.

ALCALA ZAMORA

NOTULA

Unes paraules

Quan la visita dels intel·lectuals madrilenys a la nostra vila, pel març de 1930, en la recepció que tingué lloc a l'Ajuntament, llavors presidit pel nostre dilecte amic J. Planas i Robert, després de la salutació que adreçà aquest patrici als hostes castellans, recordem com si fos avui que parlà el catedràtic director de l'Escola d'Alts Estudis de Madrid l'il·lustre historiador J. Castellejos i digué unes paraules referint-se al problema de Catalunya que eren, alhora que un reconeixement, una acusació i un convit. Els esdeveniments que després s'han succeït han demostrat la lògica d'aquells raonaments i la sinceritat en que foren exposats, i fins ara hom ha fet honor a les promeses i als afàlcs que ens dedicaren aquells intel·lectuals, representants d'un nou esperit dins la Castella vetusta.

Però si ens referim al parlament que pronuncià a Sitges el senyor Castillejos, no és precisament per rememorar aquella data ni tampoc per evidenciar el reconeixement de la personalitat de Catalunya per part d'ells. Castillejos, posant en dubte la integritat del nostre problema reivindicatiu, digué que els mateixos problemes, variant sols les fasomies, hi trobaven ací que en el resta de l'Estat espanyol i que una acció conjunta havia de solucionar-los, remarcant com els catalans anaven a la davantera del desvellament ibèric. Feu després una curta pausa i recalca que era una norma dels pobles meridionals de viure sempre amb aspiracions i que allà on no hi ha problemes aquests troben gust en crear-los.

En mants passatges de la discussió de la nova Constitució Espanyola, trobem confirmada aquesta deducció psicològica del nostre país. Quants problemes no ha suscitat o fomentat aquest nou codi constitucional, que gairebé no existien!

ICS-ICS

L'Assegurança de Maternitat

Complint el compromís contret al Conveni de Washington, és llei a Espanya l'assegurança social de Maternitat, que per la seva finalitat humanitària mereix ésser acollida amb la major cordialitat i simpatia.

Es una gran mutualitat, de caràcter legal i obligatori, que comprèn totes les dones treballadores, casades, solteres o vídues, dels divuit als cinquanta anys que guanyin un sou o salari que no excedi, ara com ara, de 4.000 pessetes a l'any, sigui la que sigui la classe de treball, tant si és fixe com eventual, tant si es treballa a casa com si es treballa al camp o en fàbriques, tallers, comerços, despatxos o oficines; sense més excepció que la del servei exclusivament domèstic.

Té aquesta assegurança un fi primordialment humanitari: salvar la vida i la salut de les mares i dels infants. Proporcionar gratuïtament a les mares una assistència facultativa completa; els prohibeix treballar sis setmanes després del part i els permet reposar sis setmanes abans, i els assegura una indemnització en compensació dels jornals i salaris perduts.

Estableix, a més indemnitzacions extraordinàries en casos especials, una inspecció mèdica, un servei de visitadores i una xarxa d'institucions protectores de la maternitat i de la infància.

Una de les coses més acertades de la nova llei és la creació de premis o subsidis d'al·letament, a fi d'estimular la mare a la cria del seu fill. Es un gran perill que s'estengui entre les mares obreres el costum que sigui l'àvia la que criï amb biberó els tendres infants. Tots els metges ho reconeixen: sempre que sigui possible, no ha de privar-se el fill de la llet materna.

Els patrons, les pròpies treballadores i l'Estat contribueixen equitativament a l'Assegurança de la Maternitat. Es obra de justícia i de solidaritat humana que interessa en gran manera a Catalunya, ja que és la regió espanyola que té més gran contingent de dones obreres.

ALBERT BASTARDES

PROSES SELECTES

El vals final

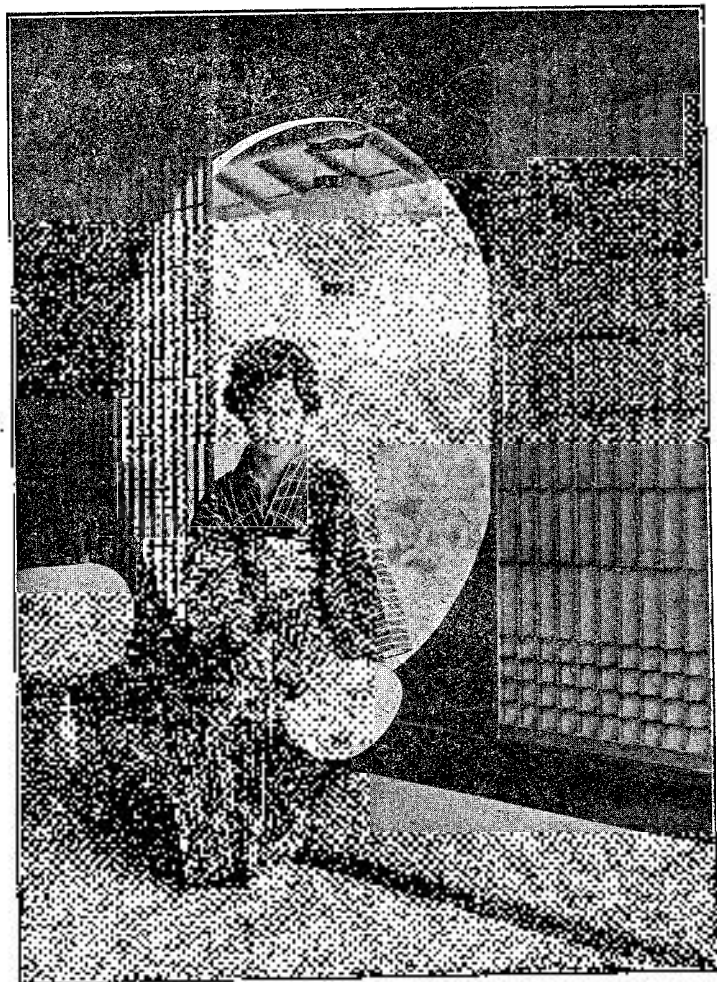
Balla que balla... Era un vals ben cansat i que no s'acabava mai. Ni fangant els calls de Mas Oliver, ni batent, enfonsat fins a mig cos dintre les garbes xardoroses en el dia de més calda, ni carretejant per les costes de Bandina, mai per mai l'hereu Rivelles no s'havia fatigat tant

La dona japonesa

La dona japonesa va vestida de tal manera que res de la seva feminitat no es revela al passant. En contemplar-la, quina diferència no es troba entre la moral japonesa i la de Occident!

Alguns catalans que han viscut al Japó asseguren que la dona japonesa és la més adorable del món. Acostumades des de petites a veure's considerades com a ésser inferior a l'home, es desviuen per ell. Respecte, submissió, desig d'agradar, virtut, gràcia, tot ho troben poc per oferir al seu marit, sense que, en no trobar correspondència, es considerin unes víctimes. La més petita prova d'afecte les combla de felicitat.

Un perill amanaça des de fa algun temps aquesta felicitat; degut al fet que les japoneses van ràpidament informant-se de la llibertat que frueixen les dones d'altres païssos.

Una dama del Japó

com amb aquella dansa inacabable. I som al ball i hem de ballar... Volta que volta que voltaràs.

Es trobava en un envelat de poble rnal: per tota catifa la terra regada de fresc, per clos una tanca de ramassos, una vela de drap de saques per cobricel, uns quants gresols per lluminària. Hi regnava una fosca que amb prou feines deixava distingir les figures dels balladors. Els gresols eren cremallosos i saltironaven en l'aire amb les palpitations de l'envelat. Més aviat servien per a fer mal a la vista que per donar claror. I, quin garbuix, quines empenyes, quin alenar tothom, volta que volta que voltaràs!

De la música gairebé no en sentia res més que les aspres xerracades del contrabaix, que retrunyien dintre la caixa del pit amb una trepitació insofrible. Oidà!... i la balladora qui era? L'hereu Rivelles se la devia haver triada, però no s'enrecordava pas. Per mirar-se-la girava el cap tant com podia; mes no conseguia veure-li sinó el clatell, un clatell llarg, ornamentat de floretes grogues com un canaló de teulada vella. Era una dona alta i mal girbada. Precisament a ell sempre li havien agradat les noies baixetes i grassones. Com redimontri s'havia embarcat amb aquella carcassa? —Ba!— pensava —deu ésser un compromís.

Som al ball i hem de ballar.—I volta que volta que voltaràs.

Estava cansadíssim, l'alè li xiulava en la gargamella i una suor freda li regalava per les parpelles i pel nas. El colze de la balladora se li clavava al costat dret. No s'acabaria mai, aquell vals?

Ah! beneïda sigui la claror del dia! Heu's ací que el sol fogueja a contralclar de les espeses teles. Sentiu el cant del gall? No, no és el cant del gall..., és una veu enragollada que crida: Rivelles!... Rivelles!... —Cal desempallegar-se de la balladora, sortir i respondre. Un esforç, un altre esforç...

En Rivelles es va trobar davant d'un llum d'una resplendor tan crua que la vista no li podia obeir. De moment no va comprendre on era. després es va donar del llit, on estava ajagut, i, a través d'una mena de tel·lustrós, que com l'aigua gemada sol deixar a l'istiu en el cristall d'una ampolla, reparar unes cares, que se li acostaven. A poc a poc les va conèixer totes: la de la seva mare la del seu germà, la del doctor Xipell Si, eren ells, però allò altre no era tampoc un somni, al contrari, era la més real de totes les realitats, i ell en sentia encara el palp groller i esgarriós.

Mentrestant el metge l'examinava, percutint-li el pit amb atenció com

se sol fer amb una bota per esbrinar fins a quin nivell és plena. Pica ací, pica allà, no se sentia més que el sorollet dels seus dits en el silenci de l'alcova. Després va acostar l'orella sobre el malalt, auscultant. I en Rivelles estava convençut que l'auscultador no podia deixar de percebre la música dolorosa i el traüt sort del pregon envelopat. I li sabia greu.

—Be, Rivelles, bé. Això no serà res—va fer el doctor.—És joc de paciència. Som al ball... i hem de ballar.

—Prou que ho sé—va dir el malalt, somrient.—No, no és cosa per vostè, es ball de patecada...sap? No sé com m'hi he embolicat. Hi tinc un compromís que...

Vaja no parlis més. Adeu.

El llum es va allunyar, l'ombra caigué en cascada esllangant-se pels plecs de les cortines, i la fosca ho envaï tot. En Rivelles tornà a sentir el zum-zum apagat de la música, les xarrecades del contrabaix, la bo-nior, l'alénar i el trepig de la gent... I volta que volta amb el colze de la balladora clavat al costat dret. L'aire era espès, polsós, irrespirable. El fred de la nit entrava per sota la tanca i s'enfilava cames amunt. S'havia girat vent. Millor! Baldament s'ho endugués tot en orris! I sí, s'ho enduia tot: rames, teles, gent. Els gressols fugien en un torb de pols, giravoltant, fent llumenetes, caient apagant-se, com esbogerrades espigues al fons d'una artiga. Algun s'aterraba amb el ble encara ablatat a la vora d'en Rivelles. I en Rivelles patia, maldant, maldant per apagar-los amb els peus. Però quan aconseguia apagar-ne un, experimentava un plaer relatiu, una mena de descarregament de dolor, i apa, ànem per un altre. Li semblava que tota la felicitat depenia d'aquella operació, i en cada gresol que apagava, respirava un xic.

Encara, lluny, dins el vent, la pols i la fosca, sonaven els músics, encara els rons del contrabaix retrunyien dolorosament dintre el pit, encara la balladora del colze punxagut no afluijava la aeva abraçada, ni volia deixar el giravolt. La parella rodolava camps a través, marxes avall. Era una fulla seca, enganxada a una manyoc de romagueres. Després va ésser una bobolla d'aigua, una bombolla balladora, que la terra es volia xuclar... glac, glac, glac-glac... I els músics encara sonaven al lluny, dins el vent, la pols i la fosca.

El senyor Rector, avisat a correccuita va arribar a les tres de la matinada. Però com deixondir aquell malalt ensopit, agònic? El va cridar una i cent vegades... Res. Va ex-tramunciar-lo, va fer la recomanació de la seva ànima... Un moment el pacient va obrir els ulls sense mirada.

Rivelles!

—Es... l'últim vals —va respondre en Rivelles amb una veu que no era d'aquest món.

Després un gran silenci. Després la mort. L'escolà que estava distret, cordant-se una espadenya, va aixecar el cap en el moment precís, amb els ulls astorats, sentint aquella impressió inexplicable de buidor i de

esglai, que ens sol produir, en absentar-se del seu cos, una ànima, que vibrava prop nostre. Va interrogar, amb els ulls, els ulls del rector. «—Llest?» «—Llest», va respondre la mirada melangiosa del capella.

—Ha sentit quina llei de paraules? L'últim vals!

Sí, fillet. Poc que era natural que en pronunciés d'altres en Rivelles, el gran sarauista. Tots morirem així mateix; cadascú acompanyat dels seus vicis i virtuts. Les nostres aficions seran la música, que farà la nostra ànima en presentar-se davant de Déu. Cal que procurem escriure'ns una bona solfa. Oi, petit?

JOAQUIM RUYRA

Hospitalitat ?

Cortesia ?

Sitges, la Platja d'Or, la Tassa d'Argent del Mediterrà, la Blanca Subur i no sé quantes coses més, ha demostrat d'una manera palesa, desconèixer els elementals deures d'hospitalitat i cortesia, negant el seu entusiasme, diumenge passat, a l'arribada de l'honorable President de la Generalitat de Catalunya, En Francesc Macià.

Es de doldre que Sitges no es vagi donar compte que no s'anava a homenatjar a un component de l'Esquerra Republicana de Catalunya, així com tampoc a l'actual Ajuntament de Sitges, sinó que s'anava a retre un just tribut de simpatia al President de la Generalitat de Catalunya.

Es de lamentar que el confusionisme que existeix entre la significació de l'Esquerra Republicana de Catalunya i el que representa En Francesc Macià, hagi pogut portar aquest desafecte envers el nostre President, negant-li una rebuda afectuosa, cosa que, a tots els pobles de Catalunya que visita, se li fa abastament.

EMILI BELLA i ABADAL

El pànic i la confiança

Sofa aquest anunciat, el líder regionalista En Francesc Cambó, publicà un bell estudi sobre la crisi de economia mundial, en la «Veu de Catalunya» del passat dijous.

Després d'un estudi a fons dels problemes que ha engendrat el pànic mundial existent, en dedueix com un dels principals fets la depressió moral que avui ja és més fort que les realitats que la motivaren.

Cita nombrosos fets que donen suport a aquest pensament, i ell creu que si per qualsevol motiu, s'obris en el món dels negocis una clariana de confiança, de moment s'aturaria aquesta depressió moral i poc a poc s'aniria normalitzant la vida econòmica mundial.

Creu que el problema previ és el restabliment de la confiança i la restauració de la fe en un esdevenidor millor. Té de sorgir una nova fe que ens aparti de la vida missèrrima que fa catorze anys duen els habitants de Rússia.

Per més que el Sr. Cambó no fa cap retret de l'estat actual d'Espanya, però convençuts que el nostre país entre també en el concert del pànic mundial, ja per les causes econòmiques, ja per les purament polítiques, és convenient que tots els homes que tenen la responsabilitat del moment s'orientin vers la fe nova, que s'acabi d'una vegada el destruir i que comenci la reconstrucció de la nova era, per la qual, sols s'hi podrà arribar si s'acaba d'una vegada el fer política partidista i negativa, fent que prevaleixin totes les valors nacionals, que de tots es necessita si es vol que l'esperit públic tingui la confiança en un esdevenidor millor.

NOTICIARI

Els hostes de diumenge passat

Convidats pel president de la Generalitat els membres de la sud-comissió parlamentària sobre el terrorisme, que fa uns dies són a Barcelona, el diumenge passat feren una excursió a aquesta vila.

Formaven el grup de convidats per l'honorable Francesc Macià, la seva gentil filla, els diputats D. Teodomir Menéndez, D. Isac Abeytua i Guerra del Rio, aquest acompanyat de la seva Sra. esposa, l'Alcalde de Barcelona Dr. Aiguader, el secretari particular del President de la Generalitat i diputat a Corts Sr. Terradelles, l'oficial de Mossos d'Esquadra Sr. Cabezas i el majordom de la Generalitat Sr. Rufi.

Corresponent a la crida que feu l'Alcaldia dissabte al vespre, reberen als il·lustres excursionistes bon nombre de vilatans a la plaça de l'Estació prop del migdia, on baixaren d'els autos, dirigint-se a peu al Cau-Ferrat en el qual l'Alcalde, segons ens han dit, s'interessà prop dels diputats i del President de la Generalitat, per la favorable resolució de l'expedient al ministeri d'Hisenda per la dispensa de drets i timbre en el canvi de domini, cedit tan abnegadament pel mai prou plorat Santiago Rusiñol.

Després de la visita al «Cau-Ferrat» i per l'escala de la Punta pujaren als antos dirigint-se a Terramar, acomiadant-los els allí congregats amb aplaudiments i visques.

A precés del senyor Macià, els acompanyaren en el dinar l'Alcalde Sr. Costa i el Sr. Nadal, de l'Atracció de Forasters.

El Sr. Alcalde es veu que va creure convenient no fer avisar als regidors de la minoria, i els nostres amics comprenent que aquest descuit podia ésser intencionat acordaren no concórrer a la recepció que es feia als il·lustres hostes. Segurament que el Sr. Alcalde deu tenir el convenciment que amb els seus amics representaven tot el poble.

El Pavelló de Mar i el seu ball-castanyada al Hotel Ritz

El dia de Tots-Sants tingué lloc a l'Hotel Ritz, tal com s'havia anunciat, el ball-castanyada organitzat pel Pavelló de Mar, de Sitges.

Començà la festa a mitja nit, amb una exhibició de balls per Blasco-Navarro, excel·lent parella de l'Hotel, generalitzant-se de seguida la dansa en els concurrents, nombrosíssims, fins que arribà l'hora de la castanyada.

Aquesta castanyada fou digne del Ritz, la direcció del qual, fent honor a la seva categoria curà fins al darrer detall amb esplendidesa i com per satisfer al més exigent.

Seguiren després, abans de recomençar els assistens a ballar, unes noves demostracions per la parella de l'Hotel, alternant, aquest cop amb Bernard Gázquez i Mlle. Simonne, guanyadors del primer premi del campionat del món de balls de saic, disputat al Coïseum, de París,

Planyent-nos de no recordar tots els concurrents, esmentarem les senyorettes Lola, Francesca i Montserrat Combalia, Elisa Delquè, Carme Ribot, Nuri Barnils, Terrès, Maria Gloria Muntanyola, Titina i Carme Ramon Maria de la Cinta Cruells, Teresa Andreu, etc., i d'entre els senyors Lluís Muntanyola, Cortès, Rodon, Font, Combalia, Marçal, Guarro; Gual, Sagrera, Sardà, Manuel Muntanyola, Jordi Borri, Sarró, Gavarró, Marimon, Nicolau, Padrós, Casanoves, Andreu, etc.

Acabà el ball a les tres de la matinada i foren moltes les persones que s'adreçaren al president del Pavelló i infatigable «animateur», senyor Barnils, per felicitar-lo i demanar-li la celebració d'altres actes similars, que potser es duran a realització començant per un ball de Carnaval.

Suscripció

per proporcionar treball als obrers que es troben en atur forçós

PRIMERA RELACIÓ

Il·m. Ajuntament, 2.000; Societat de Peons de Paleta, 100; Josep Monclus, 10; Josep Masip Gracia, 10; Bautista Fullera, 5; Joaquim Cenzano, 5; Josep Costa, 25; Josep Giral, 5; Ferrer i Anglisaní, 10; Josep Coll Traval, 5; Josep Rallo, 2; Angel Buzon, 5; Joan Sabaté Gual, 5; Pere Coll Bergadà, 15; Josep Plana Pañella, 5; Bonaventura Camps, 1; Amadeu Padret, 2; Joan Marcet, 5; Enric Mitjans Julià, 50; Sebastià Vidal Palau, 15; Josep Matas Puig, 5; Vicens Martínez Mestre, 5; Ramon Rojo Valero, 5; Francesca Pons Grau, 2; Emília Camps, 5; Pere Curtiada, 10; Maria Ferrer, Vda. Izabal, 10; Rafael Almirall, 10; Josep Felipe Pérez, 5; Antoni Soriol Vidal, 10; Dolors Gorgas Vda. Ferret, 3; Manuel Aixa, 2; Manuel Fontecha, 2; J. R., 1; August Jacas Llauradó, 10; Lluís Alexandre Vigó, 5; Ramon Mirabent Soler, 2; Salvador Paretas Bertran, 10; Joan Santaló, 3; Rvnd. Ramon Godayol Armengou, 50; Antoni Milà Planas, 2; Francesc Ochoa, 10; Josep Rosés Carbonell, 2; Josep Papiol, 1; Joan Mirabent Soler, 2; Marian Carbonell, 3; Angel Quingles, 25; Albert Carbonell, 5; Ricard Tutusaus, 5; Josep Ferret Robert, 5; Pere Ráfols, 2; Francesc Gumà Ferret, 5; Rafael Villardaga Vigó, 3; Odon Portas Ferrer, 25; Jaume Raventós, 5; Amèlia Gotchalh, 5; Josep Gardonell, 2; Andreu Bosch, 5; Pere Osso, 1; Joan Ferret Planas, 5; Esteve Soldevila, 4; Pere Termes Puig, 5; 50; Joan Riera, 1; Josep Montané, 1; Albert Bartés Bota, 2; Manuel Solé, 1; Pere Peñas Esteban, 1; C. Montaner, 1; Jsidre Sarrosa, 1; Manuel Rosell Bonet, 5; Josep Oliver Fornas, 2; Joan Olivé, 5; Josep Soler Gili, 100; Maria del Carme Iglesias, 10; Magí Ill, 10; Joan Ibáñez Montserrat, 10. — TOTAL, 2.706'50. ptes.

Sitges, 30 d'Octubre de 1931.

Necrològiques

A l'edat de 65 anys, i després de penosa enfermetat morí el passat dimarts el nostre benivolgut amic Francesc Lluís i Ramon (En Xitu d'En Mas), que gaudia de generals simpaties entre el veïnat, pel seu tracte afabilíssim i en extrem servicial. Era un intel·ligent agricultor que s'havia dedicat al negoci de vins i era molt considerat per la seva serietat i honradesa en el negoci.

Sempre havia militat entre els més acèrrims partidaris del Prado. Havia col·laborat en totes les campanyes electorals a favor de la candidatura del popu-

Prado Suburense

CONCURS LOCAL D'ESCACS

Regna molt entusiasme entre els aficionats escaquistes de la vila pel campionat local d'aquest bell joc, que es celebrarà al casino del Prado, car són molts els inscrits.

Les bases per les quals es regirà el concurs són les següents:

1.ª —

Es indispensable per prendre part al concurs, tenir la residència habitual a Sitges i proveir-se del butlletí d'inscripció, mitjançant el pagament de 3 pts. els socis del local i 5 els no socis.

2.ª —

Aquest es farà amb dues voltes i la classificació serà per punts.

3.ª —

L'hora oficial del torneig serà d'11 a 1 dels diumenges.

4.ª —

En cas de que alguns dels concursants, posats d'acord, vulguin jugar fora de les hores anunciades, el partit tindrà d'ésser presenciats per dos inscrits; altrament no serà vàlid.

5.ª —

Els partits seran arbitrats pels jugadors vacants.

6.ª —

Cada jugada no podrà durar més de 3 minuts, poguent-ne fer 5, de 7 minuts, a fi de resoldre situacions difícils.

7.ª —

La comissió organitzadora, fent-se càrrec del torneig, ha acordat tenir d'avisar-se la dama cada vegada que resti en «escac».

8.ª —

Pessa que es toqui del seu lloc sense dir abans «esmeno», tindrà d'ésser jugada.

9. —

Tota jugada dubtosa, serà resolta pels membres de la comissió segons el reglament general dels Escacs.

Aquest Concurs començarà el pròxim dia 16, a les 11 del matí.

lar ex-diputat En Josep Bertran i Musitu

La seva mort ha estat molt sentida, com ho demostrà l'acte de l'enterrament que es vegé molt concorregut, resultant una veritable manifestació de sentiment. Damunt del ferretre s'hi diposità una gran corona de flors naturals, ofrena de la família. A. C. S. l'estimat company i rebin els seus afigits vídua Na Francisca Pagès Portas, germans i germanes, nebots i demés familiars, el nostre més sentit condol.

El proper dimecres, a la Parròquia, es celebraran funerals per l'ànima del difunt,

Aquesta setmana en l'Església parroquial s'han celebrat funerals en sufragi de l'ànima de de Tecla Duran i Ferret i Pere Marcé Soler i es vegeren tots dos molt concorreguts. Amb tal motiu reiterem a les afligides famílies el condoi

Centre Excursionista

— Segueixen els treballs d'organització de la II Cursa de Marxa Excur-

sionista que tindrà lloc el dia 22 del mes corrent. Comencen d'afluïr les inscripcions de diverses poblacions de la nostra comarca.

— S'acaba d'organitzar la Secció Infantil, amb nombroses inscripcions.

— S'avisarà a tots els socis d'aquesta entitat que dilluns dia 9 del corrent, a les 9 del vespre de primera convocatòria i a dos quarts de 10 de segona, es celebrarà junta general extraordinària. Donada la importància dels assumptes que s'han de tractar, es recomana l'assistència a tots els socis.

Futbol Club Sitges

Al camp de la Ribera, el passat diumenge va jugar-se un encontre entre els reserves dels clubs C. E. Vilanova i el F. C. Sitges, que, després d'un bon «match» va guanyar aquest equip local pel resultat de 1 a 0. Podia haver guanyat per major diferència, si no hagués estat tan de desgràcia línia devantera. L'equip local estava alineat de la següent forma: Gracia; Milà, Rico; Serra, Ferrer, Simón; Rosés, J. Capdevila, Arnan, A. Paràs i Tomàs. El gol va entrar-lo en un penalt Rico.

Avui diumenge l'equip local es traslladarà a Vilanova.

Vallcarca

S'ha solucionat l'atur que feia un mes venien seguint els obrers de la Fabrica de ciments de Vallcarca, han demanat el reingrés tots els vaguistes, els quals s'incorporaran al torns, a mida que es regularitzi la fabricació. Entre els obrers regna gran desengany contra els que dirigien la vaga donat el resultat que ha tingut, originant-se no poques incidències i discussions. Celebrem que s'hagi arrenjat el conflicte, que tants perjudicis ha portat a la vila en general.

Nova indústria

A la Carretera de Ribes, (Passeig a Vilafranca) l'actiu industrial En Pamón Figueras i Segura, que fa 26 anys que resideix a la vila, tenint un acreditat Forn d'Obra, està construint una gran Bòvila per a la fabricació de rajoles de totes classes.

Aquesta indústria, completament nova a Sitges, li donarà molt renom, pel que és d'agrair i felicitar al Sr. Figueras pel seu patriotisme, tot desitjant-li moltes prosperitats.

En Figueras ve ja de raça de rajoler, puix el seu pare ja fou encarregat de la segona Bòvila que es construí a Espanya, o sigui la de Francesc Iveren, de Vilanova i Geltrú.

Notícies Varies

«El Matí» del dimarts dia 8 publicà unes planes centrals dedicades a Sitges, que amès d'alguns gravats, publicà dos bells treballs periodístics que porten per títol «Sitges d'Ahir», sense signatura, i «Sitges d'Avui», que signa el nostre amic Carles Gómez i Soler.

Es un número de propaganda de Sitges molt esceient i ben presentat.

SASTRERIA TORRENS — Tall i confecció inmillorables.

El nostre confrare del Vendrell, «El Baix Penedès», al resenyar la tornada de la Romeria que aquell Arxiprestat

ha organitzat enguany a Montserrat, diu:

«El retorn a casa posà molt enlairada la cultura de la nostra estimada vila i de les seves Autoritats. La rebuda fou imponent i plena d'entusiasme, la processó vers l'església engroxia a cada moment amb els familiars dels romeus i ànimes pietoses que continuament s'hi afegien; els espectadors eren incontables, tots amarats de reculliment, respecte i devoció. L'església s'omplí de gom a gom, per tot ressonaven càntics de fe i d'entusiasme. El Rnd. Sr. Ecònom Arxiprest des de la trona acomiadà els romeus, felicità i donà les gràcies a les Autoritats, Rectors de l'Arxiprestat,

Tanmateix... no fou com a Sitges.

Es a Madrid, per assumptes professionals el distingit compatriota, professor de l'Escola d'Arts i Oficis de Belles Arts de Barcelona, En Josep Vidal i Vidal.

També ha estat a la capital de la República espanyola el popular ex-regidor socialista, Joan Duran, el qual ha obtingut un altre nomenament del «Partido Socialista Español», que l'ha fet acesor tècnic agrícola, prop de la Generalitat

Ha estat nomenat metge titular de Blancafor (Tarragona) l'il·lustrat facultatiu sitgetà Dr. Francesc Gorgas i Gorgas.

SASTRERIA TORRENS — Rebudes últimes novetats.

Avui la veïna població de Vilanova i Geltrú, celebra la tradicional fira d'hivern, a la qual hi assisteixen cada any molts sitgetans.

A la Plaça de l'Estació hi actuarà el grandios «Olimpic Circus», compost de notables atraccions.

La sitgetana «Jazz Orchestre Mozart» està contractada, per les fires de Vilanova i actuarà al Casal Català. També, i per cinquena anyada, a Morell en motiu de la Festa Major, els dies 10 i 11 dels corrents.

Durant tota la setmana han sovintejat les pluges abundoses que han deixat els camps ben impregnats.

Butlletí del Prado

Avui tarda i nit tindran lloc les acostumades sessions de cinema.

Les pel·lícules anunciades són les següents; UN VALS EN SLEEPING-CAR comèdia d'ambient vienès. LA ULTIMA ORDEN, superproducció Paramount interpretada pel colós de la pantalla, l'Emil Jannings la qual per imposicions de la censura, no es pogué estrenar fins que fou proclamada la República.

Religioses

FUNCIONS DE LA SETMANA

Dimecres, dia 11 — a dos quarts de 10. Funeral en sufragi de l'ànima de Francesc Lluís Ramón (a. c. s.)

Després de la missa primera es portarà el combregar als malalts de la parròquia.

Dijous, dia 12 — A les 9 funeral en sufragi dels esposos Antoni Soler i Antoni Parera. (a. c. s.)

Dissabte, dia 14 — A les 4 de la tarda, Sabatina al Vinyet — A les 7 visita dels Congregants a Maria Immaculada.

Diumenge vinent, dia 15 — A les 10, Missa de la Minerva i Processó.

Registre civil

Inscripcions efectuades aquesta setmana

Naixements:

Mercè Castró Mateos, filla de Ezequiel i Vicenta. N. Navarro Gallego filla de Joan i Roser. Trinitat Rosell Ribó, filla de Manuel i Pilar.

Defuncions:

Francesc Lluís Ramón, de 65 anys. Maria Illan Campillo, de 18 dies.

Matrimonis

Cap.

J. PAPIOL - SASTRE

Rebudes les últimes novetats de trages de la present temporada, que amb immillorable confecció i economia ofereixo als meus clients i al públic en general.

Carrer de Pau Iglesias, 9 - SITGES

Viatges Marsans, S. A.

Rambla Canaletes, 2 i 4 - BARCELONA

Bitllets de ferrocarrils

Quilomètrics i bitllets combinats

Passatges marítims i aeris

Serveis d'automòbil

Informes i pressupostos gratuïts

VALDESPINO - JEREZ

CASA FUNDADA EN 1837

MACHARNUDO INOCENTE XEREQUINA
CONYAC F. L. B. - SOLERA 1842

RECADERO

Antonio Bielsa

SITGES - BARCELONA

Dos viajes diarios
en combinación con los recaderos de
MADRID y PARIS

Se reciben encargos en Barcelona :
Centro de Recaderos, Valencia, 271,
Tel. 70087 y Claris, 66, Tel. 70456

En Sitges : Calle Angel Vidal, 1.
Rapidez y economía en los encargos.

Clínica Dental

de

Miguel Pujol**Melge - Dentista**

Extracciones sense dolor
Aparells de totes classes

Visita tots els dimecrs de 10 a 19.

Carrer Sant Pere n.º 4 SITGES.

Baluard de Sitges

STMANARI

Subscripció: { A Sitges, trimestre . . . 2 ptes.
 { A fora, semestre . . . 4'50 ptes.
 { A Cuba, any . . . 2 pesos or.

Anuncis a preus convencionals
Esqueles segons tarifa.

GRAN MAGATZEM

per llogar

Carrer Sant Pere, 18

SITGES**TORPEDO**

Màquina d'escriure

Representant a Sitges:

RAMON PORTA Espalter, 41**URALITA****URALITA**

Agència Dipòsit per a la comarca :

Magatzems de J. Puig Benasach**Forn del Vidre, 5 Telèfon 147 - VILANOVA I GELTRU**

Reb encàrrecs a Sitges En Jaumet Raventós

Sant Francesc, 3 (Estanc)

Philips - Radio

Aquesta marca és la que ha guanyat fins a la data en tots
quants Concursos ha pres part

Philips - Radio

per la supremacia dels seus articles, és la primera marca
mundial.

Vostè el pot adquirir amb dotze mesos de termini, ço és la
màxima garantia que cap marca ofereix.

Tots els detalls que necessiti l'hi seran abastament donats per
el seu representant en aquesta vila,

Ricard Gassó

Plaça Marqués de Montroig, 2

GRAN LIQUIDACIÓ
JOIERIA I PLATERIA
de la casa
FRANCESC de A. CARRERAS
Per refirarse del negoci
Grans Descomptes
Passeig de Gràcia 30 (diputació) Barcelona

Camiseria i Corbateria

32, BOQUERIA, 32
BARCELONA

Gran assortit
CAMISES, CORBATES, BOLSOS
i tots els articles pertanyents al ram

La camiseria més econòmica
Especialtat en camises a mida

Joan Puig i Mestre

impressor

Santiago Rossinyol, 6

SITGES

L'industrial que vol viure al
dia, ha d'encarregar els im-
presos a una impremta de
gust modern. Ultra aquesta
avantatge farà, també, positi-
ves economies.

Débiles tomad el
acreditado
Elíxir Callol

que da Vida y Juventud

Es

rápido
científico
agradable